

Sygn. akt IX U 124/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania R. N. (N.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania R. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 13 listopada 2015 r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IX U 124/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13.11.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu R. N. ponownego ustalenia wysokości emerytury w trybie 110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od tej decyzji, w którym domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17.12.1998r., wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego do spraw wyliczeń wynagrodzeń celem ustalenia jego wynagrodzenia z okresu zatrudnienia w latach 1970-1979 za które brak dokumentacji płacowej.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko jak w decyzji, wskazując na bezzasadność odwołania.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od dnia 1.04.1996r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (WWPW), został ustalony z lat 1982-1988, wyniósł 282,26%, dlatego został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej kontynuował zatrudnienie do 24.09.1996r.

W dniu 29.06.2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie emerytury.

Decyzją z dnia 13.11.2015r. omówioną na wstępie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie 110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdy obliczony WWPW nie przekroczył 250%.

(dowód: dokumentacja akt organu rentowego)

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności niesporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Ubezpieczony od 4.08.1970r. do 24.09.1996r. pracował w KWK (...) na następujących stanowiskach pracy:

- od 4.08.1970- pomoc dołowa pod ziemią z wynagrodzeniem 88zł/ dniówkę
- od 5.06.1971- obsługa powierzchni z wynagrodzeniem 52,50zł/dniówkę
- od 7.07.1971- pomoc dołowa pod ziemią z wynagrodzeniem 88zł/ dniówkę i 124 zł/dniówkę od 1.02.1974r.
- od 1.08.1976r. młodszy górnik z wynagrodzeniem 136zł/dniówkę,
- od 1.01.1978 górnik z wynagrodzeniem 148zł/dniówkę,

.

Ubezpieczony pracował w pełnym wymiarze czasu pracy, w systemie trzyzmianowym, we wszystkie soboty w miesiącu i co najmniej 2 niedziele.

R. N. otrzymywał wynagrodzenie z karty górnika, dodatek nocny, , dodatek zmianowy i od 1.06.1971r. deputat węglowy w wysokości 8 ton..

Wypłacane w KWK (...) premie regulaminowe były premiami uznaniowymi, przysługującymi w różnych wysokościach, uzależnionymi m.in. od wydobywania

(dowód: dokumentacja akt osobowych ubezpieczonego dotyczących zatrudnienia w KWK (...), zeznania ubezpieczonego k.48, protokół elektroniczny k. 50 akt, zeznania świadków: M. S. (1) k.47-48, J. W. k. 48)

Wynagrodzenie ubezpieczonego - odtworzone przez biegłego K. S. z uwzględnieniem dodatków j.w. w latach 1970-1979 wynosiło:

- za rok 1970 - 12.763 zł wwpw 47,59%

- za rok 1971 - 32.147 zł wwpw 119,86 %
- za rok 1972 - 40.560 zł wwpw 134,72%
- za rok 1973 - 42.486 zł wwpw 126,54%
- za rok 1974 - 58.221zł wwpw 152,33%
- za rok 1975 - 69.970zł wwpw 149,01%
- za rok 1976 - 75.505 zł wwpw 146,98%
- za rok 1977 - 79.363 zł wwpw 143,90%
- za rok 1978 - 86.635 zł wwpw 147,73%
- za rok 1979 - 86.635 zł wwpw 135,53%

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru dla ubezpieczonego wyliczony w oparciu o zarobki z 20 najkorzystniejszych lat, tj. z 1974- 1975, 1978- zarobki odtworzone przez biegłego i wykazane w druku Rp-7 za lata 1980-1996, wynosi 235,76% (4715,12 % : 20 lat = 235,76%)

(dowód: opinia biegłego mgr K. S. , po jej uzupełnieniu opinią z 7.07..2017r.- k 63-68 i 99-101 akt sądowych)

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, przekonujący, logiczny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje.

Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia odwołania ubezpieczonego.

Prawidłowo organ rentowy w zaskarżonej decyzji odmówił ubezpieczonemu prawa do przeliczenia emerytury z mocy 110 a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2017r., poz. 1383).

W myśl art. 110 ust 1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza j.w. 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Zdaniem Sądu wynagrodzenie ubezpieczonego w spornych latach 1970-1979 wynosiło j.w. zgodnie z obliczeniami biegłego.

Zajmując takie stanowisko Sąd podzielił w pełni wyliczenia biegłego w zakresie wynagrodzenia ubezpieczonego uznając, iż brak jest podstaw do wliczenia do ustalanego wynagrodzenia ubezpieczonego premii regulaminowych, gdyż premie te miały niewątpliwie charakter uznaniowy, a więc nie były stałymi składnikami wynagrodzenia przysługującymi bezwarunkowo.

Opinia biegłego sądowego mgr K. S. w tym zakresie jest rzetelna, rzeczowa, wydana w oparciu o zachowaną dokumentację osobową oraz obowiązujące przepisy płacowe.

Zaznaczyć należy, iż Sąd nie neguje faktu wypłacania premii regulaminowych, jednak z uwagi na ich właśnie uznaniowy charakter i wypłaty w różnych wysokościach stoi na stanowisku, iż brak jest podstaw do wliczania takich premii do podstawy wymiaru wynagrodzenia w sytuacji braku jakiegokolwiek dokumentacji potwierdzającej wypłatę premii regulaminowych w konkretnych kwotach.

Takie stanowisko potwierdza też wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 18.01.2012r. wydany w sprawie III AU a 1585/11 zgodnie z którym przy ustaleniu podstawy wymiaru świadczenia z dowodów pośrednich obowiązuje ścisła zasada uwzględniania składników wynagrodzenia, które bezwarunkowo przysługiwały w czasie trwania zatrudnienia jako składniki stałe w określonej wysokości, np. wynagrodzenie zasadnicze, stałe dodatki określone kwotowo. Inne składniki wynagrodzenia - premie i nagrody czy dodatki mogą być uwzględnione, jeżeli dokumentacja wskazuje niewątpliwie na ich faktyczną wypłatę i w określonej wysokości. Zatem wysokość uzyskiwanego dochodu może być również wykazana dowodami pośrednimi, jeżeli w sposób nie budzący wątpliwości wynika z nich, że dochód w określonej wysokości przysługiwał i został wypłacony (LEX nr 1163473).

Podstawowymi środkami dowodowymi potwierdzającymi wysokość zarobków są zaświadczenia zakładów pracy wystawione na podstawie dokumentacji płacowej lub legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca wpisy dotyczące okresów zatrudnienia i wysokość osiągniętych zarobków. Dokumentacja ubezpieczonego nie zawiera kwot premii przyznawanych za poszczególne miesiące i lata w spornym okresie.

Brak jest z tych samych względów podstaw do doliczenia do tego wynagrodzenia dodatków za pracę w warunkach szkodliwych i niebezpiecznych, gdyż przesłuchiwani przez Sąd w dniu 20 września 2016r. świadkowie M. S. (2) i J. W. oraz ubezpieczony nie potwierdzili spełnienia przesłanek z §35 protokołu dodatkowego do UZP nr 265/PW z dn. 5.12.1968 i brak jest przyznania tego rodzaju dodatku w dokumentacji pracowniczej ubezpieczonego. Z tego względu Sąd oddalił na rozprawie w dn. 31.10.2017r. wniosek o przesłuchanie uzupełniające ubezpieczonego, gdyż Sąd w dniu 20 września 2016r. bardzo szczegółowo przesłuchał świadków i ubezpieczonego i na podstawie m.in. ich zeznań sformułował w postanowieniu z dn. 26.09.2016 r. tezę dowodową do biegłego. Odpis tego postanowienia w dn. 5.10.2016r. otrzymał pełnomocnik ubezpieczonego (dowód; k.59 akt), który nie złożył wniosku o uzupełnienie. Biorąc pod uwagę przeszło roczny upływ czasu zgłoszony wniosek jest znacznie spóźniony i nie zasługujący na uwzględnienie.

Biegły słusznie w spornym okresie nie wliczył do wynagrodzenia 13-tki i Barbórki, gdyż 13-ta pensja nigdy nie wchodziła do podstawy wymiaru składek z ubezpieczenia społecznego, a Barbórka weszła dopiero od 1983r., stąd wynagrodzenia te nie mogły wchodzić w spornym okresie do podstawy wymiaru emerytury.

Ustalenie wskaźnika na poziomie 235,76% nie daje podstaw do przeliczenia emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110 a ustawy emerytalnej.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego nie znajdując podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

Sędzia

Sygn. akt IX U 124/16

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)